

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

GENNARO HOT DOG

Gillettenarrative.com

A GILLETTE ÉS GENNARO HOT DOG

GILLETTE TRAILER 18 — NANDO THE SCRIBE

Még mindig 1 dollár.

Leszálltam a buszról, és elindultam a cím felé, ahol laknom kellett.

Az amerikai akcentusom hamisan szólt egy olasz szájból.

Izzadtam.

Piszkosnak éreztem magam.

A kora reggeli Manhattan kimondja az igazat.

A szemetesautók még nem jártak arra.

Az utcák még az előző éjszaka szagát hordozták.

A legtöbb ember számára ez a szag undorító lett volna.

Nekem otthon illata volt.

61 évembe telt, hogy odaérjek.

A FedEx-szel szerződött gólya a hibás, aki elrontotta a kézbesítést, és Dél-Olaszországban tett le. Rossz célállomás.

Most végre a testem utolérte az elmémet.

New York City csendben várt rám.

Aztán megláttam.

Egy hotdogos kocsit.

És azonnal tudtam: otthon vagyok.

Közelebb mentem. A tulajdonos öreg volt. Olasz. Nápolyi. Tökéletes.

Azonnal rázendített a műsorára.

„Fáradt vagyok.”

„Öreg vagyok.”

„Nincs pénzem.”

„Túl sok gyerekem van.”

„El akarom adni ezt az üzletet.”

Megállítottam. „Mennyiért adja a kocsit?”

Rám meredt. „Mielőtt pénzről beszélünk... mondja meg, ki a fene maga.”

Jogos. Elmentünk kávézni. Aztán ebédelni. Aztán még beszélgettünk. Teltek az órák, de ő egyszer sem nézett az órájára.

Egy ponton elmosolyodtam, és azt mondtam: „Amerikában mindig azt mondják, hogy az idő pénz.”

Nevetett. „Nem.” Aztán egyenesen rám nézett. „Az idő után... a szív a pénz.”

Mindketten mosolyogtunk. De azonnal tudtam, hogy ez nem tréfa volt.

Másnap reggel a városházán találkoztunk. A feleségével érkezett. Aztán a lányával. Aztán a húgával. Aztán a sógornőjével. Ekkor már kevésbé tűnt üzleti tranzakciónak, inkább olyan volt, mintha beházasodnék a családba.

Még mindig fogalmam sem volt, mennyit akar a kocsijért. 35 000 dollárt készítettem elő készpénzben. Reméltem, hogy elég lesz.

Mindent aláírtunk. Kész.

Aztán rám nézett, és azt mondta: „Mennyi pénze van?”

Úgy válaszoltam, ahogy az okos emberek felelnek a veszélyes kérdésekre: „Nem tudom. Nem számoltam meg. Csak mondja meg, mennyivel tartozom.”

Elmosolyodott. „Egy dollárral.”

Csend. Senki sem mozdult. Senki sem szólt.

Aztán azt mondta: „Isten hozta Amerikában.”

Aznap tanultam meg valamit, amit a legtöbb ember sosem ért meg.

Vannak férfiak, akik üzleteket adnak el. Mások örökséget adnak át.

Az első évben minden hotdogot egy dollárért adtam el.

Tiszteletből. Emlékezetből.

Mert vannak férfiak, akiket nem lehet megvenni. Csak megtisztelni lehet őket.

Nando